

รูปแบบการพัฒนาจริยธรรมด้านการมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

A Developing Model for Ethic Discipline of Secondary School Students in Pranakornsriayuthaya Province

ประกิต วิทยสัมพันธ์¹, รังสรรค์ สิงห์เลิศ² และชาตรี ศิริสวัสดิ์³

Prakit Wittayasumpun¹, Rungson Singhalert² and Chatree Sirisawad³

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจริยธรรมด้านการมีวินัย ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา 2) เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาจริยธรรมด้านการมีวินัย ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา และ 3) เพื่อทดลองใช้และประเมินผลรูปแบบการพัฒนาจริยธรรมด้านการมีวินัย ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา วิจัยดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจริยธรรมด้านการมีวินัย ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประชากร คือ นักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 กำหนดกลุ่มตัวอย่าง ของ Taro Yamane จำนวน 394 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติการวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง (Structural Equation Model : SEM) โดยใช้โปรแกรม LISREL(LISREL for windows) เพื่ออธิบายอิทธิพลเส้นทาง (Path Analysis) กำหนด คำนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรสาเหตุ จำนวน 6 ปัจจัยสาเหตุ ระยะที่ 2 เป็นการสร้างรูปแบบการพัฒนาจริยธรรมด้านการมีวินัย ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักวิชาการด้านการศึกษา จำนวน 5 คน ผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 5 คน ครูฝ่ายกิจการนักเรียน จำนวน 5 คน ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 5 คน และนักเรียนดีเด่นของโรงเรียน จำนวน 5 คนรวมทั้งสิ้น จำนวน 25 คน ใช้การเลือกแบบเจาะจง โดยใช้ตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการวิจัยในระยะที่ 1 มาเป็นประเด็นในการพิจารณาสร้างรูปแบบการพัฒนา เก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการประชุมกลุ่มย่อย และการระดมความคิดเห็นในที่ประชุมใหญ่ นำรูปแบบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ประเมินความเหมาะสมของแนวทางการส่งเสริม และระยะที่ 3 เป็นการทดลองใช้และประเมินผลรูปแบบการพัฒนาจริยธรรมด้านการมีวินัย ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มทดลอง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย จำนวน 1 ห้องเรียน และ กลุ่มควบคุม ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย จำนวน 1 ห้องเรียน ที่ไม่ใช่ห้องเรียนของกลุ่มทดลอง รวมทั้งสิ้น จำนวน 84 คน ใช้การเลือกแบบสมัครใจ ประเมินผลการทดลอง โดยการเปรียบเทียบผลการทดลองหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ร่วม) หลายตัวแปรตาม (Multivariate Analysis of Covariance : MANCOVA) กำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

¹นักศึกษาปริญญาเอก สาขาพุทธศาสตร์การพัฒนากุมิภาค คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

³อาจารย์ ดร. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้

1. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจริยธรรมด้านการมีวินัย ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างมีระดับนัยสำคัญที่ระดับ .05 ประกอบด้วย 4 ตัวแปร 1) ด้านการเลียนแบบครูในการมีวินัย (0.14) 2) ด้านการเลียนแบบเพื่อนในการมีวินัย (0.11) 3) ด้านการเลียนแบบผู้ปกครองในการมีวินัย (0.10) และ 4) ด้านเจตคติการมีวินัย (0.08)

2. รูปแบบการพัฒนาจริยธรรมด้านการมีวินัย ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จาก 4 ตัวแปรสาเหตุ เป็นชุดกิจกรรมฝึก จำนวน 12 กิจกรรม ประกอบด้วย 1) กิจกรรมช่วยฟังหน่วย 2) กิจกรรม วินัยที่น่ารู้ 3) กิจกรรม วิเคราะห์และเลือกครุต้นแบบ 4) กิจกรรม ค้นหาบุคคลต้นแบบ 5) กิจกรรม การสร้างคุณค่าด้วยเวลา 6) กิจกรรม คั่นเคย 7) กิจกรรม การรู้จักตนเอง 8) กิจกรรม บทบาทหน้าที่ 9) กิจกรรม การแสดงบทบาทสมมติ 10) กิจกรรม แต่งกายดี 11) กิจกรรม วจีไพเราะ และ 12) กิจกรรม 5 ส

3. หลังการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาจริยธรรมด้านการมีวินัย ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในกลุ่มทดลอง มีการพัฒนาจริยธรรมด้านการมีวินัย ด้านการเลียนแบบครูในการมีวินัย ด้านการเลียนแบบเพื่อนในการมีวินัย ด้านการเลียนแบบผู้ปกครองในการมีวินัย และด้านเจตคติการมีวินัย เพิ่มขึ้นกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ABSTRACT

This research aimed to (1) study factors affecting ethic discipline of secondary school students in Pranakornsriyuthaya Province, (2) formulate a development model of ethic discipline of secondary school students and (3) implement and evaluate the developed model of ethic discipline of secondary school students. The research procedure was divided into 3 stages. In the first stage, the researcher investigated factors which affected ethic discipline of secondary school students by formulating a model of ethic discipline of secondary school students as an outcome variable. Six causal factors were used for the study. Three hundred and ninety four of students of secondary school in Pranakornsriyuthaya Province by proportional stratified random sampling and using the questionnaire were used for analyzing of data. Structural Equation Model: SEM, LISREL for Windows with Path Analysis at the .05 level of statistical significance. In the second stage, the researcher constructed the development model of ethic discipline of secondary school students by using the study result from the first stage. Twenty five involved persons were participated in the workshop to co-operatively criticized and evaluated the model of ethic discipline of secondary school students. In the third stage, the researcher implemented the model. The model and the control were evaluated by eighty four students in Ayutthaya Witthayalai Secondary School class 5 and analyzed by Multivariate Analysis of Covariance : MANCOVA at the .05 level of statistical significance.

The major findings revealed the followings :

1. The developed causal factors showed harmony with the empirical data. Four causal

factors with effects on ethic discipline of secondary school students in Pranakornsriyuthaya Province were including 1) Teacher imitation (0.14) 2) Friends imitation (0.11) 3) Parents imitation (0.10) และ 4) Attitudes (0.08)

2. The development model of effects on ethic discipline of secondary school students consisted of 4 causal factors 12 activities : 1) Listen me 2) Discipline 3) Teacher Idol 4) Idol 5) Time 6) Intimate 7) Myself 8) Role 9) Assume role 11) 5 S activities 10) smart 11) Melodious and 12) 5 S activities.

3. The students in the model showed higher ethic discipline than the control. Development as a whole and in 2 aspects: service and support than before implementation of model at the .05 level of statistical significance both MANCOVA at the .05 level of statistical significance.

บทนำ

พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ที่ว่า “จงอย่าผลิตบัณฑิตที่เป็นเพียงคนเก่ง เพราะคนเก่งอย่างเดียว เป็นเพียงพลังแห่งความคิดและสร้างสรรค์ แต่จะต้องผลิตให้เป็นคนดีด้วย เพราะความดีจะช่วยค้ำจุนทางเสื่อที่จะทำให้รู้ประพฤติดีละเว้น ความชั่ว ทำให้ความคิดและการสร้างสรรค์เป็นไปในทางที่ถูกต้อง” (จิรวรรณ วีรจักร) ¹

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ได้กำหนดยุทธศาสตร์ การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัยให้มีภูมิคุ้มกัน เพื่อเข้าสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน เสริมสร้างศักยภาพของคนในทุกมิติให้มีความพร้อมทั้ง ด้านร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง มีสติปัญญาที่รอบรู้ และมีจิตใจที่สำนึกในคุณธรรม จริยธรรม มีความเพียร และรู้คุณค่าความเป็นไทย มีโอกาสและสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิต ควบคู่กับการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมในสังคมและสถาบันทางสังคมให้เข้มแข็งและเอื้อต่อการพัฒนา รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นให้เข้มแข็งในระดับที่สามารถสร้างภูมิคุ้มกันให้คนในชุมชนเป็นพลังทางสังคม (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

แห่งชาติ ฉบับที่ 11) ²

กระทรวงศึกษาธิการควรปลูกฝังการมีระเบียบวินัยแก่เด็กในวัยเรียน และกระทรวงวัฒนธรรมควรสร้างจิตสำนึกแก่ประชาชนวงกว้าง ประเทศไทยก็จะพัฒนาไปเร็วกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้ การแย่งชิงเบียดเสียด ยัดเยียดของผู้คน ในการทำกิจกรรมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการเดินทาง การกินอาหาร จีบจ่ายใช้สอย ล้วนเป็นสิ่งที่พบเห็นได้ทั่วไป และบ่อยครั้งจนอาจกลายเป็นความเคยชิน เช่น การยืนอูที่ประตูรถเมล์โดยไม่ต่อคิว และไม่หลีกเลี่ยงให้คนบนรถได้ลงมาก่อน รถยนต์ในช่องจราจรอื่นที่พยายามจะเบียดเข้าอีกช่องทางหนึ่ง การเรียกรถแท็กซี่โดยกีดขวางทางจราจร การไม่ต่อแถวเพื่อซื้ออาหาร เป็นต้น อันที่จริงภาพการเบียดเสียดหรือแย่งชิงดังกล่าวอาจไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะในเมืองใหญ่เท่านั้น และอาจจะไม่มีภาพเหล่านี้เกิดขึ้นเลยก็ได้ หากคนในสังคมนั้นๆ มีสิ่งที่เรียกว่า “ระเบียบวินัย” ทุกฝ่ายต่างเห็นตรงกันว่า การสร้างระเบียบวินัยให้เกิดขึ้น ต้องเริ่มตั้งแต่วัยเด็ก เนื่องจากเป็นช่วงเวลาเหมาะสมที่จะบ่มเพาะเมล็ดพันธุ์แห่งวินัยให้เกิดขึ้นในตัวเด็กตั้งแต่วัยแรกและหยั่งรากอย่างมั่นคง เมื่อโตเป็นผู้ใหญ่ ให้เด็กมีวินัยในตนเอง เพราะวินัยในตนเองจะเป็นปัจจัยสำคัญของการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งในวัยเด็กจนโตเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งได้แก่ความสามารถในการ

ควบคุมตนเองให้ประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ได้เรียนรู้มาว่าเป็นสิ่งที่ดี และละเว้น ไม่ปฏิบัติในสิ่งที่ไม่ดีและไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม อันทำให้เกิดผลดีทั้งต่อตนเองและไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน ทั้งยังส่งผลให้สังคมมีความสงบสุข มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยอีกด้วย (หนังสือพิมพ์มติชน.)³ ปัญหาความเสื่อมโทรมทางคุณธรรมจริยธรรมของสังคมไทยในปัจจุบัน จะเป็นปัญหาอย่างยิ่งต่อการพัฒนานักเรียนในอนาคต (สำเนาฯ จารุศิลป์.)⁴ นักเรียนมีพฤติกรรมและผิดระเบียบของโรงเรียนบ่อยๆ ได้แก่ การแต่งกายผิดระเบียบพูดจาไม่สุภาพ ไม่มีสัมมาคารวะ ก้าวร้าว หนีเรียน ไม่เข้าเรียน มาสาย ไม่ส่งงานที่ครูประจำวิชามอบหมาย (อมรวิรัช นาคทรพรพ.)⁵

การพัฒนา ซึ่งควรเริ่มปลูกฝังตั้งแต่เด็กที่กำลังจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคตอันเป็นกำลังสำคัญของครอบครัว สังคมและประเทศชาติต่อไป จะต้องมีการพัฒนาในเรื่องความมีวินัย จะต้องรู้จักมีวินัยตัวเอง มีวินัยสังคม ตลอดจนมีวินัยต่อสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติ ด้วยความสำคัญของการพัฒนาจริยธรรมที่จะต้องพัฒนาควบคู่กันไปกับการพัฒนาความรู้ทางด้านวิชาการดังกล่าวข้างต้น ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาวิจัย เพื่อศึกษาว่าปัจจัยใดที่มีผลต่อการพัฒนาจริยธรรมด้านความมีวินัย ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และหารูปแบบการพัฒนาจริยธรรม ด้านความมีวินัย ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนานักเรียนให้เป็นผู้ที่มีจริยธรรม ควบคู่กับความรู้ ซึ่งจะก่อให้เกิดทักษะในการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข และประสบผลสำเร็จ เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาชาติบ้านเมืองให้เจริญรุ่งเรืองต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจริยธรรมด้านการมีวินัย ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาจริยธรรมด้านการมีวินัย ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ใน

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

3. เพื่อทดลองใช้และประเมินผลรูปแบบการพัฒนาจริยธรรมด้านการมีวินัย ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

สมมติฐานการวิจัย

1. จริยธรรมด้านการมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้รับอิทธิพลโดยตรงจาก 1) การเลียนแบบเพื่อนในเรื่องวินัย และ 2) การเลียนแบบครูในเรื่องวินัย และได้รับอิทธิพลโดยตรงและโดยอ้อมจาก 1) ความรู้เรื่องวินัยนักเรียน 2) เจตคติด้านการมีวินัย 3) การเลียนแบบผู้ปกครองในเรื่องวินัย และ 4) การเลียนแบบสื่อในเรื่องวินัย

2. หลังการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาจริยธรรมด้านการมีวินัย ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา กลุ่มทดลองมีการพัฒนาจริยธรรมด้านการมีวินัย เพิ่มขึ้นมากกว่ากับกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีระดับสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. พื้นที่เป้าหมาย เป็นการศึกษาเฉพาะในเขตพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. ขั้นตอนการวิจัย การวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 3 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาจริยธรรมด้านการมีวินัย ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ระยะที่ 2 เป็นการสร้างรูปแบบการพัฒนา จริยธรรมด้านการมีวินัย ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ระยะที่ 3 เป็นการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาจริยธรรมด้านการมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

การวิจัยระยะที่ 1 การศึกษาปัจจัยที่มีผล

ต่อการพัฒนาจริยธรรมด้านการมีวินัย ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ใช้การวิจัยเชิงปริมาณ

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 29 โรงเรียน นักเรียน จำนวน 26,268 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Taro Yamane⁶ ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 394 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Proportional Stratified Random Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษาวิจัย ประกอบด้วย

2.1 ตัวแปรอิสระ ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีผลต่อจริยธรรมด้านการมีวินัย ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประกอบด้วย 1) ความรู้เรื่องวินัยนักเรียน 2) เจตคติในด้านวินัย 3) การเลียนแบบผู้ปกครองในเรื่องวินัย และ 4) การเลียนแบบสื่อในเรื่องวินัย

2.2 ตัวแปรคั่นกลาง ประกอบด้วย

1) การเลียนแบบเพื่อนในเรื่องวินัย และ 2) การเลียนแบบครูในเรื่องวินัย

2.3 ตัวแปรตาม คือ จริยธรรมด้านการมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม

4. สถิติที่ใช้ในการวิจัย ในการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ด้านลักษณะประชากรของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง สถิติวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานในการวิจัยใช้การวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง (Structural Equation Model: SEM) โดยใช้โปรแกรมลิสเรล (LISREL for Windows) เพื่ออธิบายอิทธิพลเส้นทาง (Path Analysis) หรือปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทั้งโดยตรงและโดยอ้อมต่อตัวแปรตาม (ริงส์เวิร์ค สิงห์เล็ค)⁷

การวิจัยระยะที่ 2 การสร้างรูปแบบการพัฒนาจริยธรรมด้านการมีวินัย ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ

1. ประชากรกลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนทั้งสิ้น 25 คน ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วย นักวิชาการด้านการศึกษามีผลงานวิชาการด้านการพัฒนาส่งเสริมจริยธรรมนักเรียน จำนวน 5 คน ผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 5 คน ครูฝ่ายกิจการนักเรียน จำนวน 5 คน ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 5 คน และนักเรียนดีเด่นของโรงเรียน จำนวน 5 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษาวิจัย คือ ผลลัพธ์จากการวิจัยในระยะที่ 1 มาเป็นประเด็นในการพิจารณาสร้างรูปแบบ

3. วิธีการศึกษา โดยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการสร้างรูปแบบการพัฒนาจริยธรรมด้านการมีวินัย ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เข้าร่วมกระบวนการระดมสมอง (Brain Storming) เพื่อวิพากษ์ให้ข้อ เสนอแนะ และแนวทางการปรับปรุงรูปแบบการพัฒนาจริยธรรมด้านการมีวินัย ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และนำผลการสร้างรูปแบบการพัฒนาที่ได้ ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมของรูปแบบการพัฒนา จำนวน 3 ท่าน

การวิจัยระยะที่ 3 การทดลองใช้และประเมินผลรูปแบบการพัฒนาจริยธรรมด้านการมีวินัย ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวนทั้งสิ้น 84 คน ใช้การวิจัยแบบกึ่งทดลอง

1. กลุ่มทดลอง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 1 ห้องเรียน (จำนวน 42 คน)

2. กลุ่มควบคุม ได้แก่ นักเรียนระดับชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 1 ห้องเรียน (จำนวน 42 คน) ที่ไม่ใช่ห้องเรียนของกลุ่มทดลอง

2. ตัวแปรที่ศึกษาวิจัย คือ ได้แก่ 1) รูปแบบการพัฒนา อันประกอบด้วย กิจกรรม หรือโครงการ หรือแผนงาน ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ที่ได้จากการวิจัยระยะที่ 2 และ 2) ตัวแปรอิสระในระยะที่ 1 ที่พบว่ามียุทธพลต่อจริยธรรมด้านการมีวินัย ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นำตัวแปรด้านจริยธรรมด้านการมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา มาเป็นตัวแปรควบคุม

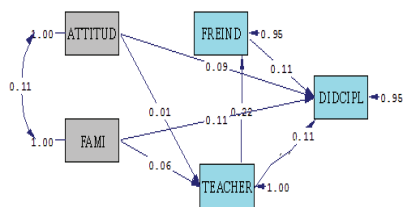
3. วิธีการศึกษา การดำเนินการในขั้นตอนนี้ ใช้วิธีการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Design) โดยมีแบบแผนการวิจัยแบบ One - Group Pretest - Posttest Design ซึ่งมีแบบแผนการวิจัยของ Cook & Campbell.⁸ โดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยมีตัวแปรด้านจริยธรรมด้านการมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เป็นตัวแปรควบคุม แล้วทำการทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ MACOVA โดยกำหนดค่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยระยะที่ 1 พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ จริยธรรม ด้านการมีวินัยของนักเรียน

โรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ 4 ตัวแปรเท่านั้น ได้แก่ 1) ด้านการเลียนแบบครูในการมีวินัย มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลโดยรวม เท่ากับ 0.14 2) ด้านการเลียนแบบเพื่อนในการมีวินัย มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลโดยรวมเท่ากับ 0.11 3) ด้านการเลียนแบบผู้ปกครองในการมีวินัย มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลโดยรวมเท่ากับ 0.10 และ 4) ด้านเจตคติการมีวินัย มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลโดยรวมเท่ากับ 0.08

ซึ่งผลการวิจัย แสดงเป็นแผนภาพ และแสดงค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลระหว่างตัวแปรสาเหตุและตัวแปรผลที่ได้จากการวิจัย ได้ตั้งแผนภาพที่ 1 และตารางที่ 1

Chi-Square=2.71, df=2, P-value=0.25832, RMSEA=0.030

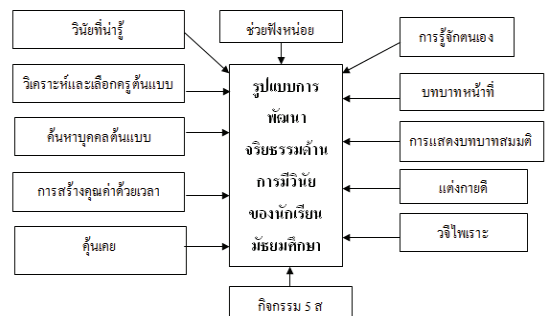
แผนภาพที่ 1 รูปแบบความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อจริยธรรมด้านการมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ตารางที่ 1 ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลระหว่างตัวแปรสาเหตุและตัวแปรผลที่ได้จากการวิจัย

ตัวแปรสาเหตุ ประเภทของอิทธิพล		ตัวแปรผล		
		จริยธรรมด้าน การมีวินัย	เลียนแบบเพื่อน ในการมีวินัย	เลียนแบบครู ในการมีวินัย
เจตคติการมีวินัย	DE	0.08	0.00	0.01
	IE	-	-	-
	TE	0.08	0.00	0.01
เลียนแบบผู้	DE	0.10	0.00	0.06
ปกครองในการมีวินัย	IE	0.01	0.01	-
	TE	0.11	0.06	-
เลียนแบบเพื่อน ในการมีวินัย	DE	0.11	-	-
	IE	-	-	-
	TE	0.11	-	-
เลียนแบบครู ในการมีวินัย	DE	0.12	0.22	-
	IE	0.02	-	-
	TE	0.14	0.22	-
R^2	0.79	0.05	0.02	

ผลการวิจัยระยะที่ 2 พบว่า ผลการสร้างรูปแบบการพัฒนาจริยธรรมด้านการมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จาก 4 ตัวแปรสาเหตุ ได้จัดทำกิจกรรมในการพัฒนา จำนวน 12 กิจกรรม ประกอบด้วย 1) ช่วยฟังหน่อย 2) วินัยที่นักรู้ 3) วิเคราะห์และเลือกครูต้นแบบ 4) ค้นหาบุคคลต้นแบบ 5) การสร้างคุณค่าด้วยเวลา 6) คู้้นเคย 7) การรู้จักตนเอง 8) บทบาทหน้าที่ 9) การแสดงบทบาทสมมติ 10) แต่งกายดี 11) วจีไพบระ และ 12) กิจกรรม 5 ส

ซึ่งผลการวิจัยแสดงเป็นภาพได้ ดังแผนภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 รูปแบบการพัฒนาจริยธรรมด้านการมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ผลการวิจัยระยะที่ 3 พบว่า หลังการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาจริยธรรมด้านการมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในกลุ่มทดลอง มีการพัฒนาจริยธรรมด้านการมีวินัย ด้านการเลียนแบบครูในการมีวินัย ด้านการเลียนแบบเพื่อนในการมีวินัย ด้านการเลียนแบบผู้ปกครองในการมีวินัย และ ด้านเจตคติการมีวินัย เพิ่มขึ้น กว่ากลุ่มควบคุม แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การอภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องรูปแบบการพัฒนาจริยธรรมด้านการมีวินัย ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. อภิปรายผลการวิจัยระยะที่ 1 ซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการวิจัย คือ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจริยธรรมด้านการมีวินัย ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ว่า จริยธรรมด้านการมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้รับอิทธิพลโดยตรงจาก 1) การเลียนแบบเพื่อนในเรื่องวินัย และ 2) การเลียนแบบครูในเรื่องวินัย และได้รับอิทธิพลโดยตรงและโดยอ้อมจาก 1) ความรู้เรื่องวินัยนักเรียน 2) เจตคติด้านการมีวินัย 3) การเลียนแบบผู้ปกครองในเรื่องวินัย และ 4) การเลียนแบบสื่อในเรื่องวินัย และจากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า มี 6 ตัวแปรสาเหตุ ประกอบด้วย 1) ความรู้เรื่องวินัยนักเรียน 2) เจตคติในด้านวินัย 3) การเลียนแบบผู้ปกครองในเรื่องวินัย 4) การเลียนแบบสื่อในเรื่องวินัย 5) การเลียนแบบเพื่อนในเรื่องวินัย และ 6) การเลียนแบบครูในเรื่องวินัย จากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 394 ชุด พบว่า มีตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อจริยธรรมด้านการมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ 4 ตัวแปร

เท่านั้น ได้แก่ 1) ด้านการเลียนแบบครูในการมีวินัย (0.14) 2) ด้านการเลียนแบบเพื่อนในการมีวินัย (0.11) 3) ด้านการเลียนแบบผู้ปกครองในการมีวินัย (0.10) และ 4) ด้านเจตคติการมีวินัย (0.08) แสดงว่าตัวแปรทั้ง 4 ตัวแปร มีอิทธิพลต่อจริยธรรมด้านการมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้วิจัยจึงอภิปรายผล ได้ดังนี้

1.1 ด้านการเลียนแบบครูในการมีวินัย มีอิทธิพลต่อจริยธรรมการมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีค่าอิทธิพลโดยรวม มากที่สุดคือ เท่ากับ 0.14 สอดคล้องกับการศึกษาของ คมคาย ชินาคม⁹ ได้ทำการศึกษา ผลการใช้แม่แบบที่มีต่อพฤติกรรมการมีวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างจำนวน 48 คน สุ่มอย่างง่าย เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 24 คน กลุ่มทดลองใช้เทคนิคแม่แบบ กลุ่มควบคุมใช้การสอนแบบปกติ หลังการทดลอง พบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมการมีวินัยสูงขึ้นกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการใช้เทคนิคแม่แบบ ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมการมีวินัยสูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผู้วิจัยพบว่า การเลียนแบบครูในด้านการมีวินัยของนักเรียน ซึ่งเป็นปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลรวมต่อจริยธรรมการมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษามากที่สุด เป็นสิ่งสำคัญในการทำให้เกิดพฤติกรรมต่างๆ โดยเฉพาะการมีอิทธิพลต่อการแสดงออกถึงการมีวินัยของนักเรียน ดังนั้นการพัฒนาการเลียนแบบครูในด้านการมีวินัยของนักเรียน จึงเป็นการพัฒนาที่จะต้องจัดหาหรือสร้างบุคคลต้นแบบควบคู่กันไปด้วย จะเป็นการปลูกฝังให้นักเรียนประพฤติปฏิบัติและควบคุมตนเองตามข้อบังคับ ระเบียบแบบแผน และรวมไปถึงในด้านการมีวินัย

1.2 ด้านการเลียนแบบเพื่อนในการมีวินัย สอดคล้องการศึกษาของ เรณูรัชต์ ประสิทธิเกตุ¹⁰ ที่ได้ทำการศึกษา ผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการ

มีวินัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) กลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายจากประชากร หลังจากการทดลอง พบว่านักเรียนมีการมีวินัยมากขึ้น หลังจากได้รับการใช้กิจกรรมกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังสอดคล้องกับพฤติกรรม นิมพัร้าว¹¹ ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศสตรีวิทยาพุทธมณฑล หลังจากการศึกษา พบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนส่งผลต่อการมีวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 เป็นอันดับที่สอง นักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับเพื่อนที่ดีทำให้มีการมีวินัยมาก ผู้วิจัย พบว่า การเลียนแบบเพื่อนในการมีวินัย มีค่าอิทธิพลโดยรวมต่อจริยธรรมด้านการมีวินัยของนักเรียนมัธยม ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นอันดับสองรองลงมาจากการเล่นแบบครูในการมีวินัยซึ่งสอดคล้องกับณรงค์ เสียงประชา¹² ที่ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนไว้ว่า กลุ่มเพื่อนจะช่วยให้เด็กได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ที่อาจไม่ได้รับจากครอบครัว หรือผู้ใหญ่ เช่น เพศศึกษา ความเสมอภาคความเป็นผู้นำในกลุ่มเพื่อน เด็กจะเป็นตัวของตนเองมากขึ้น เด็กจะเลือกคบเพื่อนที่ถูกใจ และอาจนำพฤติกรรมต่างๆ ของเพื่อนมาใช้เป็นแนวปฏิบัติของตน

1.3 ด้านการเลียนแบบผู้ปกครองในการมีวินัยสอดคล้องกับ สอดคล้องกับการศึกษาของ Stinnett, Walters ; and Evelyn.¹³ ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบอนุรักษ และวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบสมัยใหม่ โดยศึกษาครอบครัวทั้งสิ้น 1,250 ครอบครัว ซึ่งผลการศึกษา พบว่าครอบครัวที่มีวิธีอบรมเลี้ยงดูแบบอนุรักษจะทำให้เด็กมีค่านิยมด้านศาสนา ด้านการมีวินัย ด้านการทำงานหนัก และด้านความมั่นคงทางการเงิน ส่วนวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบสมัยใหม่จะทำให้เด็กมีค่านิยมด้านศาสนา ด้านการมีวินัย ด้านความซื่อสัตย์ และด้านการประสบความสำเร็จ ผู้วิจัย พบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับบิดามารดา ผู้ปกครอง เป็นความสัมพันธ์ที่มีต่อ

กันและแสดงออกในรูปแบบความรัก ความเข้าใจ ทั้งด้วยวาจาและพฤติกรรม จึงเป็นตัวสร้างผลสัมฤทธิ์ที่บิดามารดา ผู้ปกครองให้กับบุตรหรือนักเรียนที่มีอยู่ในครอบครัวมีวินัย ส่งอิทธิพลต่อการมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา

1.4 ด้านเจตคติการมีวินัย สอดคล้องกับ สอดคล้องการศึกษาของ อภิญา ทหารวานิช¹⁴ ได้ทำการศึกษาเรื่อง เจตคติของนักศึกษาที่มีต่อวินัยในตนเองในชั้นเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และตรงกับแนวคิด การเปลี่ยนแปลงเจตคติ ของสุชา จันทรเฒ และ สุรารค์ จันทรเฒ¹⁵ กล่าวว่า เจตคติหรือทัศนคติของบุคคลสามารถเปลี่ยนแปลงได้เนื่องจาก 1) การชักชวน (Persuasion) ทัศนคติจะเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงใหม่ได้หลังจากที่ได้รับคำแนะนำ บอกเล่า หรือได้รับความรู้เพิ่มพูนขึ้น 2) การเปลี่ยนแปลงกลุ่ม (Group Change) ช่วยเปลี่ยนทัศนคติของบุคคลได้ 3) การโฆษณาชวนเชื่อ (Propaganda) เป็นการชักชวนให้บุคคลหันมาสนใจหรือรับรู้โดยการสร้างสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ ขึ้น สิ่งที่มีอิทธิพลต่อเจตคติ คือ 1) บิดา มารดา ของเด็ก 2) ระเบียบแบบแผน วัฒนธรรมของสังคม 3) การศึกษาเล่าเรียน 4) สิ่งแวดล้อมในสังคม และ 5) การพักผ่อนหย่อนใจที่แต่ละคนใช้ประจำตัว

2. อภิปรายผลการวิจัยระยะที่ 2 การอภิปรายผลการสร้างรูปแบบการพัฒนาจริยธรรมด้านการมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาโดยการนำ 4 ตัวแปร ประกอบด้วย การเลียนแบบครูในการมีวินัย การเลียนแบบเพื่อนในการมีวินัย การเลียนแบบผู้ปกครองในการมีวินัย และเจตคติการมีวินัยที่ได้จากการวิจัยในระยะที่ 1 มาร่างเป็นตัวแบบในการสร้างรูปแบบการพัฒนา นั้น ผู้วิจัยอภิปรายผล ได้ดังนี้

ผลที่ได้จากการสร้างรูปแบบการพัฒนาการเลียนแบบครูในการมีวินัย การเลียนแบบเพื่อนในการมีวินัย การเลียนแบบผู้ปกครองในการมีวินัย และ เจตคติการมีวินัย ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการ

พัฒนาที่ได้ทั้งหมดไปให้ผู้เชี่ยวชาญอีกจำนวน 3 ท่าน ได้พิจารณาความเหมาะสมในการนำไปใช้ เพื่อให้สามารถเข้ากับบริบทนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ใน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมีกิจกรรมที่ผ่านการคัดเลือกจากผู้เชี่ยวชาญ รวมทั้งสิ้นจำนวน 12 กิจกรรม โดยมีรายละเอียดกิจกรรมการพัฒนาแยกตามตัวแปร ปัจจัยสาเหตุ ดังนี้

1. ด้านการเลียนแบบครูในการมีวินัย ประกอบด้วยรูปแบบการพัฒนา จำนวน 3 กิจกรรม คือ 1) ช่วยฟังหน่อย 2) วินัยที่น่ารู้ และ 3) วิเคราะห์ และเลือกกระตุ้นแบบ

2. ด้านการเลียนแบบเพื่อนในการมีวินัย ประกอบด้วยรูปแบบการพัฒนา จำนวน 2 กิจกรรม คือ 1) ค้นหาบุคคลต้นแบบ และ 2) การสร้างคุณค่า ด้วยเวลา

3. ด้านการเลียนแบบผู้ปกครองในการมีวินัย ประกอบด้วยรูปแบบการพัฒนา จำนวน 3 กิจกรรม คือ 1) ค้นหา 2) การรู้จักตนเอง และ 3) บทบาทหน้าที่

4. ด้านเจตคติการมีวินัย ประกอบด้วยรูปแบบการพัฒนา จำนวน 3 กิจกรรม คือ 1) การแสดง บทบาทสมมติ 2) แต่งกายดี และ 3) วจีเพราะ

5. กิจกรรมเพิ่มเติม ประกอบด้วยรูปแบบการพัฒนา จำนวน 1 กิจกรรม คือ กิจกรรม 5 ส

3. อภิปรายผลการวิจัยระยะที่ 3 การอภิปรายผลการทดลองการพัฒนาตามรูปแบบการพัฒนาจริยธรรมด้านการมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อพัฒนา 4 ตัวแปรสาเหตุ ประกอบด้วย การเลียนแบบครูในการมีวินัย การเลียนแบบเพื่อนในการมีวินัย การเลียนแบบผู้ปกครองในการมีวินัย และ เจตคติการมีวินัย โดยมีตัวแปรด้านจริยธรรมด้านการมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เป็นตัวแปรควบคุมไปทดลองกับกลุ่มทดลอง เปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม จำนวน 84 คน วิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลทางสถิติ โดยวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ MACOVA โดยกำหนด

ค่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่า ผลการวิเคราะห์ แบบภาพรวม Multivariate Test มีค่าระดับนัยสำคัญน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ผู้วิจัยตั้งไว้ที่ .05 และใช้การวิเคราะห์รายตัวแปรตาม ในทุกตัวแปรตาม แบบแยกรายตัวแปร Univariate Test ผลการวิเคราะห์ พบว่า มีค่า ระดับนัยสำคัญน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ผู้วิจัยตั้งไว้ที่ .05 แสดงว่า การประเมินผล กลุ่มทดลองเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม มีความแตกต่างกันในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกตัวแปรตาม สามารถอภิปรายผลการทดลองได้ว่า ตัวแปรตาม ในด้านพัฒนาการเลียนแบบครูในการมีวินัย การเลียนแบบเพื่อนในการมีวินัย การเลียนแบบผู้ปกครองในการมีวินัย และ เจตคติการมีวินัย และ ด้านจริยธรรมด้านการมีวินัย ของกลุ่มทดลองเมื่อได้รับการพัฒนาตามรูปแบบการพัฒนาจริยธรรมด้านการมีวินัย ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแล้ว กลุ่มทดลองมีการพัฒนาจริยธรรมด้านการมีวินัย ดีขึ้นกว่ากลุ่มควบคุม และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดีด้วยความช่วยเหลือและแนะนำสม่ำเสมออย่างยิ่ง จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ สิงห์เลิศ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ดร.ชาตรี ศิริสวัสดิ์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ดร.วิทยา ศรีชมพู ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชมพูนุช เมฆเมืองทอง ดร.สุนันท์ สาคร รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร และ ดร.สงัด เชื้อลิ้นฟ้า ที่ให้ความอนุเคราะห์ เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย และผู้เชี่ยวชาญระดมพลังปัญญาวิวัฒน์ ทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

การพัฒนาจริยธรรมการมีวินัย ในนักเรียนมัธยมศึกษา ควรประกอบด้วย ปัจจัยด้านเจตคติการมีวินัย ปัจจัยด้านการเลียนแบบผู้ปกครองในการมีวินัย ปัจจัยด้านการเลียนแบบครูในการมีวินัย และปัจจัยด้านการเลียนแบบเพื่อนในการมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เพราะว่านักเรียนมัธยมศึกษาเป็นประชาชนที่มีอายุน้อยอยู่ในกลุ่มเยาวชน ที่จะเป็นอนาคตของชาติต่อไป การทำให้นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา มีจริยธรรมด้านการมีวินัยจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เพราะการมีจริยธรรมการมีวินัยตั้งแต่มีอายุน้อย เมื่อโตขึ้นจะเป็นตัวอย่างที่ดี ในการมีวินัยในสังคม

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การมีการเลียนแบบเพื่อนในการมีวินัย เจตคติการมีวินัย การเลียนแบบผู้ปกครองในการมีวินัย และการเลียนแบบครูในการมีวินัย ในการปฏิบัติตนของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา เป็นตัวแปรที่มีความสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมเกี่ยวกับจริยธรรมการมีวินัย ตามบทบาทของการเป็นนักเรียนมัธยม จึงควรมีการศึกษาวิจัยในการสร้างหลักสูตรอบรมหรือเป็นหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับมัธยม เพื่อพัฒนาจริยธรรมการมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา

2.2 ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบจริยธรรมด้านการมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา โดยมีปัจจัยในการศึกษา ได้แก่ ปัจจัยด้านการเลียนแบบเพื่อนในการมีวินัย ปัจจัยด้านเจตคติการมีวินัย ปัจจัยด้านการเลียนแบบผู้ปกครองในการมีวินัย และปัจจัยด้านการเลียนแบบครูในการมีวินัย ระหว่างโรงเรียนขององค์กรภาครัฐและภาคเอกชน เนื่องจากทั้งสองประเภทมีลักษณะและวัตถุประสงค์ นโยบายในการบริหารและการดำเนินงานแตกต่างกัน

2.3 ในการวิจัยการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาจริยธรรมการมีวินัย ของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นพื้นที่ที่ผู้วิจัยเดินทางไปเก็บข้อมูลและสังเกตการณ์ได้สะดวกเนื่องจากมีข้อจำกัด ด้วยระยะเวลา และงบประมาณ

การวิจัย ดังนั้น การอ้างอิงไปสู่หน่วยงานอื่นมีข้อจำกัด จึงควรมีการวิจัยและทดลองในหน่วยงานอื่น เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลการวิจัยที่พบในการพัฒนาจริยธรรมการมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาด้วย

ข้อจำกัดในการวิจัย

ในการใช้สถิติวิจัยแบบ ลิสเรล (LISREL for Windows) เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ไปข้างหน้า เพื่อให้เกิดความชัดเจนในผลการวิจัย จึงควรมีการศึกษาในลักษณะที่ตัวแปรอิสระแต่ละตัวสามารถส่งผลซึ่งกันและกันได้ หรือมีอิทธิพลย้อนกลับได้จะเป็นการศึกษาที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด

เอกสารอ้างอิง

1. จีรวัฒน์ วีรังกร. (2554). **ระบบงานแนะแนวเพื่อเตรียมนักเรียนไทยเข้าสู่อาเซียน : เอกสารประกอบการอบรมคณะครูศาสตรมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช**.
2. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2557). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555 - 2559)**. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.
3. มติชน. **ระเบียบ วินัย สิ่งจำเป็นในการพัฒนาประเทศ**. 18 เมษายน 2557, 5.
4. สำเนา ขจรศิลป์. (2543). **วิจัยและพัฒนา สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย : กรุงเทพฯ**.
5. อมรวิรัช นาคทรรพ. (2551). **เมื่อความทุกข์ไล่ล่าเด็ก : ข้อเท็จจริงจากงานวิจัยภาคสนามกับคำถามที่ท้าทาย ในการเสริมสร้างสุขภาวะให้เด็กไทย**. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ(สสส.).

6. Yamane, Taro. (1973). **Statistics : An Introductory Analysis**. New York : Harper and Row. 1973.
7. รังสรรค์ สิงห์เลิศ (2558) **ระเบียบวิธีวิจัย และการใช้สถิติสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์**. บริษัท ทริปเปิ้ลกรุ๊ป จำกัด.
8. Cook,T.D. and Campbell, D.T. (1979). **Quasi Experimentation : Design and Analysis for Field Setting**. Rand McNally Chicago: Lllinois.
9. คมคาย ชินอม. (2534). **ผลการใช้แม่แบบที่มีต่อพฤติกรรมการประหยัดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา จังหวัดชลบุรี** : พิมพ์ลักษณ์.
10. เรณูรัชต์ ประสิทธิ์เกตุ. (2554). **จัดการเรียนรู้ อย่างไรให้เด็กคิดเป็น**. วารสารศรีนครินทร์ วิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์).
11. พงทิพล นิมพรว. (2547). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑลเขตทวีวัฒนากรุงเทพมหานคร**. สารนิพนธ์ (กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา)) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทร์วิโรฒ.
12. ณรงค์ เส็งประชา. (2538). **มนุษย์กับสังคม**. กรุงเทพฯ : อินเดียนส์ไตร์.
13. Stinnett, Nick, Walters, James & Evelyn, Kaye.(1984). **Relationships in Marriage and the Family**. New York : Macmillan.
14. อภิญญา ทหารวานิช. (2552). **การศึกษาเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อวินัยในตนเองในชั้นเรียน**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.
15. สุชา จันทรเอม และสุรางค์ จันทรเอม. (2521). **จิตวิทยาเด็ก**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : แพร่วิทยา.